

Sygnatura akt I C 1138/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Justyna Ferenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 r. w K.

sprawy z powództwa S-C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko K. Ć.

o zapłatę

I uchyła nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 16.01.2009 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy w sprawie VI Nc 2973/08 i powództwo oddala;

II zasądza od strony powodowej S-C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej K. Ć. kwotę 1.559,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1138/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa S - C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystąpiła z pozwem przeciwko K. Ć., żądając zasądzenia od pozwanej kwoty 9.105,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podała, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z 7 października 2005 r. zawartej pomiędzy S - C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W., Fundusz nabył wierzytelność w stosunku do dłużnika K. Ć. wynikającą z umowy nr (...) na łączną kwotę 9.104,81 zł ustaloną na dzień 26.11.2008. Według strony powodowej na kwotę nabytej wierzytelności składają się: 2.150,27 zł należności głównej, 6.118,84 zł odsetek umownych, 768,63 zł odsetek bieżących za okres od 21.10.2005 r. do 26.11.2008 oraz 67,07 zł kosztów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z 16 stycznia 2009 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy nakazał pozwanej K. Ć. aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 9.104,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 3.12.2008 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.292,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu albo wniosła w tym terminie zarzuty.

Pozwana K. Ć. w zarzutach do nakazu zapłaty wniosła o uchylenie nakazu w całości i o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła, że spełniła roszczenie zgodnie z umową a ponadto zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2008 r. S – C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych oświadczając, że w księgach rachunkowych Funduszu figuruje wierzytelność z tytułu umowy nr(...), zawartej przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. z K. Ć., na którą na dzień 26 listopada 2008 r. składają się: kapitał – 2.150,27 zł, odsetki umowne od 20.10.2005 r. – 6.118,84 zł, odsetki bieżące od 21.10.2005 r. do 26.11.2008 r. – 768,63 zł, koszty powstałe do dnia 20.10.2005 r. – 67,07 zł

/dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych i ewidencji analitycznej wierzytelności – k – 3/

Sąd zważył co następuje:

Strona powodowa na poparcie swoich twierdzeń przedstawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu wskazując, że dokument ten ma moc dokumentu urzędowego. Zapis przepisu art. 194 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. nr 146, poz. 1546 ze zm.) był wielokrotnie kwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny, który w swoich orzeczeniach wskazywał, że uprzywilejowanie wynikające z tego przepisu narusza zasadę określoną w art.32. ust. 1 Konstytucji RP rozumianą jako zapewnienie „równości broni” stron postępowania (patrz. wyrok TK z 12 grudnia 2006 r., P 15/05, OTK-A 2006, nr 11,poz. 171, wyrok z 19 lutego 2003 r., P 11/02, OTK-A 2003, nr 2 poz. 12 i wyrok z 11 lipca 2011 r., P 1/10, OTK-A 2011, nr 6, poz. 53). Ten ostatni wyrok wymusił zapis , że moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa jest w przepisie art. 194 ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym (ust. 2).

Co istotne już w uchwale z 7 października 2009 r. III CZP 65/2009 (OSNC 2010/4 poz. 51) Sąd Najwyższy uznał, że domniemanie z art. 194 ustawy o funduszach nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz w drodze przelewu. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi natomiast dowód nabycia przez fundusz konkretnej wierzytelności.

W świetle powyższego trzeba stwierdzić, że strona powodowa nie podołała obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c. tj. nie udowodniła faktu zawarcia przez poprzednika prawnego z pozwaną umowy określonej treści, z którego to faktu wywodziła skutki prawne.

Pozwana wprawdzie przyznała fakt zawarcia umowy, podniosła jednak, że miało to miejsce w 1996 r., zapłaciła całą należność a ponadto była to nieduża kwota, z której nie mogło wynikać tak duże zobowiązanie. Podniosła ponadto zarzut przedawnienia roszczeń strony powodowej. Ta ostatnia nie przedstawiła dowodu w postaci umowy, na podstawie której można by zweryfikować zapisy umieszczone w wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu. Nie można bowiem określić jaka była data wymagalności ewentualnych świadczeń, do spełnienia których pozwana miała być zobowiązana. Brak tego rodzaju dokumentu nie pozwala sądowi na rzetelne rozpoznanie sprawy, w tym ocenienie czy cedentowi rzeczywiście przysługiwały należności np. z tytułu odsetek i kiedy miało być spełnione świadczenie zapłaty „kapitału” by liczyć od niego odsetki. W końcu także, brak dokumentu opisującego stosunek prawny uniemożliwia ocenę podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia. Można jednak podejrzewać, że strona powodowa świadomie tego dokumentu nie dołącza aby uniknąć ewentualności zgłoszenia przez pozwaną zarzutu przedawnienia. Wszystko jednak wskazuje, że w przypadku gdyby pozwaną i (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. łączyła umowa z 1996 r. to zobowiązanie wynikające z tego stosunku prawnego uległoby przedawnieniu. Niewątpliwym bowiem jest, że podmiot ten prowadził działalność gospodarczą i miał wobec niego zastosowanie trzyletni okres przedawnienia przewidziany przepisem art. 118 in fine k.c. Skoro więc strona powodowa nie wykazała zasadności swego roszczenia, a ponadto, gdyby ono rzeczywiście istniało, to uległo ono przedawnieniu, który to zarzut zgłosiła pozwana, dlatego powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. Koszty te obejmowały: wynagrodzenie adwokata – 1.200,00 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz...), opłatę od zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym – 342,00 zł i opłatę od pełnomocnictwa – 17,00 zł, co łącznie dawało kwotę 1.559,00 zł